Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/44/EK**

(2002. gada 25. jūnijs)

par minimālajām veselības un drošības prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskiem, ko rada fizikāli faktori (vibrācija) (sešpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē)

(OV L 177, 6.7.2002., 13. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/30/EK (2007. gada 20. jūnijs)	L 165	21	27.6.2007.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1137/2008 (2008. gada 22. oktobris)	L 311	1	21.11.2008.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/44/EK

(2002. gada 25. jūnijs)

par minimālajām veselības un drošības prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskiem, ko rada fizikāli faktori (vibrācija) (sešpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 137. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]), kas iesniegts pēc apspriešanās ar Darba drošības, higiēnas un veselības aizsardzības padomdevēju komiteju,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

lemjot saskaņā ar Līguma ([3]) 251. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2002. gada 8. aprīlī apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

(1) Līgums paredz, ka Padome ar direktīvām var pieņemt minimālās prasības, lai veicinātu uzlabojumus, jo īpaši darba vidē, lai garantētu augstāku darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzības līmeni. Ar šādām direktīvām vairās uzlikt tādus administratīvus, finanšu un juridiskus ierobežojumus, kas traucētu veidoties un attīstīties maziem un vidējiem uzņēmumiem.

(2) Komisijas paziņojums par tās rīcības programmu, kas attiecas uz to, kā īstenot Kopienas Hartu par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām, paredz minimālo veselības un drošības prasību ieviešanu attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskiem, ko rada fizikāli faktori. Eiropas Parlaments 1990. gada septembrī pieņēma rezolūciju par šo rīcības programmu ([4]), aicinot Komisiju konkrēti izstrādāt īpašo direktīvu par riskiem, ko darba vietā rada troksnis un vibrācija, un jebkurš cits fizikāls faktors.

(3) Uzskata, ka vispirms jāievieš pasākumi, kas aizsargā darba ņēmējus no riskiem, ko rada vibrāciju ietekme uz viņu veselību un drošību, jo īpaši uz muskuļu/kaulu struktūru un neiroloģiskiem un asinsrites traucējumiem. Šo pasākumu nolūks ir ne tikai individuāli nodrošināt katra darba ņēmēja veselību un drošību, bet arī radīt visu Kopienas darba ņēmēju minimālo aizsardzības pamatu, lai nepieļautu iespējamus konkurences traucējumus.

(4) Šī direktīva nosaka minimālās prasības, tā dodot dalībvalstīm iespēju paturēt spēkā vai pieņemt labvēlīgākus noteikumus par darba ņēmēju aizsardzību, jo īpaši nosakot mazāku vibrācijas darbības vērtību dienā vai vibrācijas ekspozīcijas robežvērtību dienā. Šīs direktīvas īstenošana nedrīkst būt par attaisnojumu tam, ka pasliktinās katrā dalībvalstī pastāvošā situācija.

([1]) OV C 77, 18.3.1993., 12. lpp.
OV C 230, 19.8.1994., 3. lpp.

([2]) OV C 249, 13.9.1993., 28. lpp.

([3]) Eiropas Parlamenta 1994. gada 20. aprīļa atzinums (OV C 128, 9.5.1994., 146. lpp.), kas apstiprināts 1999. gada 16. septembrī (OV C 54, 25.2.2000., 75. lpp.), Padomes 2001. gada 25. jūnija kopējā nostāja (OV C 301, 26.10.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 23. oktobra lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2002. gada 25. aprīļa lēmums un Padomes 2002. gada 21. maija lēmums.

([4]) OV C 260, 15.10.1990., 167. lpp.

▼B

(5) Aizsardzības sistēmai pret vibrāciju jāaprobežojas ar definētiem sasniedzamajiem mērķiem, pārmērīgi neiedziļinoties detaļās, ar principiem, kas jāievēro, un pamatvērtībām, kuras jāizmanto, lai minimālās prasības dalībvalstis varētu piemērot vienādi.

(6) Vibrāciju iedarbības līmeni var efektīvāk samazināt, iekļaujot preventīvus pasākumus darba iecirkņu un vietu iekārtošanā un izvēloties darba aprīkojumu, procedūras un metodes tā, lai dotu prioritāti risku samazināšanai to rašanās vietā. Noteikumi, kas attiecas uz darba aprīkojumu un metodēm, tādējādi veicina attiecīgo darba ņēmēju aizsardzību.

(7) Lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību, darba devējiem jāveic pielāgojumi, ņemot vērā tehnikas attīstību un zinātnes atziņas, kas attiecas uz risku, kurš saistīts ar vibrāciju iedarbību.

(8) Attiecībā uz jūras un gaisa transportu ar pašlaik jaunāko tehnoloģiju nav iespējams jebkuros apstākļos ievērot visa ķermeņa vibrācijas ekspozīcijas robežvērtības; tāpēc dažos gadījumos jāparedz pienācīgi pamatoti izņēmumi.

(9) Šī direktīva ir atsevišķā direktīva 16. panta 1. punkta nozīmē Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvai 89/391/EEK par tādu pasākumu ieviešanu, kas veicina darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzības uzlabošanu darbā ([1]), minēto direktīvu tādēļ piemēro vibrācijas iedarbībai uz darba ņēmējiem, neierobežojot stingrākus un/vai īpašus noteikumus, kas iekļauti šajā direktīvā.

(10) Šī direktīva ir praktisks līdzeklis, lai radītu iekšējā tirgus sociālo aspektu.

(11) Pasākumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo direktīvu, jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras Komisijai piešķirtās izpildvaras īstenošanai ([2]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1 pants

Mērķis un piemērošanas joma

1. Šī direktīva, kas ir 16. atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē, paredz minimālās prasības attiecībā uz darba ņēmēju aizsardzību pret tiem riskiem viņu veselībai un drošībai, ko rada vai varētu radīt mehāniskas vibrācijas iedarbība.

2. Šīs direktīvas prasības attiecas uz darbībām, kuras veicot, darba ņēmēji ir vai varētu būt pakļauti riskiem, ko rada mehāniska vibrācija viņu darbā laikā.

3. Direktīva 89/391/EEK pilnībā attiecas uz visu 1. punktā minēto jomu, neierobežojot stingrākus un/vai īpašākus šīs direktīvas noteikumus.

([1]) OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā šādiem terminiem ir šāda nozīme:

a) "plaukstas — rokas vibrācija": mehāniska vibrācija, kas, pārejot uz cilvēka plaukstas — rokas sistēmu, izraisa riskus darba ņēmēju veselībai un drošībai, jo īpaši asinsvadu, kaulu vai locītavu darbības, neiroloģiskus vai muskuļu darbības traucējumus;

b) "visa ķermeņa vibrācija": mehāniska vibrācija, kas, pārejot uz visu ķermeni, izraisa riskus darba ņēmēju veselībai un drošībai, jo īpaši muguras lejasdaļas saslimstību un mugurkaula traumas.

3. pants

Ekspozīcijas robežvērtības un darbības vērtības

1. Plaukstas — rokas vibrācija:

a) astoņu stundu salīdzināmajam periodam normēta ekspozīcijas robežvērtība dienā ir 5 m/s^2;

b) astoņu stundu ilgam salīdzināmajam periodam normēta ekspozīcijas darbības vērtība dienā ir 2,5 m/s^2.

Plaukstas — rokas vibrācijas iedarbību uz darba ņēmēju novērtē vai mēra, pamatojoties uz pielikuma A daļas 1. punkta noteikumiem.

2. Visa ķermeņa vibrācija:

a) astoņu stundu salīdzināmajam periodam normēta ekspozīcijas robežvērtība dienā ir 1,15 m/s^2 vai, pēc attiecīgās dalībvalsts izvēles, vibrācijas devas vērtība ir 21 $m/s^{1,75}$;

b) astoņu stundu salīdzināmajam periodam normēta ekspozīcijas darbības vērtība dienā ir 0,5 m/s^2 vai, pēc attiecīgās dalībvalsts izvēles, vibrācijas devas vērtība ir 9,1 $m/s^{1,75}$.

Visa ķermeņa vibrācijas iedarbību uz darba ņēmēju novērtē vai mēra, pamatojoties uz pielikuma B daļas 1. punkta noteikumiem.

II IEDAĻA

DARBA DEVĒJU PIENĀKUMI

4. pants

Risku noteikšana un novērtējums

1. Pildot pienākumus, kas noteikti Direktīvas 89/391/EEK 6. panta 3. punktā un 9. panta 1. punktā, darba devējs novērtē un, ja vajadzīgs, izmēra mehāniskās vibrācijas līmeņus, kuriem pakļauti darba ņēmēji. Mērījumus veic saskaņā ar šīs direktīvas pielikuma A daļas 2. punktu vai, attiecīgi, B daļas 2. punktu.

2. Mehāniskās vibrācijas iedarbības līmeni var novērtēt, novērojot īpašu darba praksi un izmantojot attiecīgu informāciju par iespējamo vibrācijas lielumu, kas atbilst ierīcēm vai ierīču veidiem, ko izmanto īpašos lietošanas apstākļos, tostarp informāciju, kuru sniedz ierīču ražotājs. Minēto darbību šķir no mērījumiem, kas prasa īpašas iekārtas un attiecīgas metodes.

3. Novērtēšanu un mērījumus, kas minēti 1. punktā, plāno un veic kompetenti dienesti pēc atbilstīgiem intervāliem, īpaši ņemot vērā Direktīvas 89/391/EEK 7. panta noteikumus, kas attiecas uz vajadzīgajiem kompetentajiem dienestiem vai personām. Datus, ko iegūst, novērtējot un/vai mērot mehāniskās vibrācijas iedarbības līmeni, saglabā atbilstīgā veidā, lai vēlāk būtu iespējams konsultēties.

▼B

4. Saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 6. panta 3. punktu darba devējs, novērtējot risku, pievērš īpašu uzmanību šādiem faktoriem:

a) iedarbības līmenis, veids un ilgums, tostarp jebkura periodiskas vibrācijas vai atkārtotu triecienu iedarbība;

b) ekspozīcijas robežvērtība un ekspozīcijas darbības vērtība, kas noteikta šīs direktīvas 3. pantā;

c) jebkura īpaša riska ietekme, kas skar darba ņēmēju veselību un drošību;

d) jebkura netieša ietekme uz darba ņēmēja drošību, kas rodas, mehāniskai vibrācijai mijiedarbojoties ar darba vietu vai citu darba aprīkojumu;

e) informācija, ko nodrošina darba aprīkojuma ražotāji saskaņā ar attiecīgajām Kopienas direktīvām;

f) tāda rezerves aprīkojuma esamība, kas konstruēts, lai samazinātu mehāniskās vibrācijas iedarbības līmeni;

g) visa ķermeņa vibrācijas iedarbības paildzināšana ārpus parastā darba laika saskaņā ar darba devēja atbildību;

h) specifiski darba apstākļi, tādi kā zemas temperatūras;

i) cik iespējams, atbilstīga informācija, kas iegūta medicīniskajā uzraudzībā, tostarp publicēta informācija.

5. Darba devēja rīcībā ir riska novērtējums saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un darba devējs nosaka, kuri pasākumi jāveic saskaņā ar šīs direktīvas 5. un 6. pantu. Riska novērtējumu ieraksta piemērotā datu nesējā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi; tas var ietvert darba devēja pamatojumu tam, ka ar mehāniskām vibrācijām saistītu risku veids un apjoms liecina, ka turpmāks sīkāks riska novērtējums nav vajadzīgs. Riska novērtējumu regulāri atjaunina, īpaši, ja ir bijušas ievērojamas izmaiņas, kuru dēļ tas var būt novecojis, vai ja medicīniskās uzraudzības rezultāti liecina, ka atjaunināšana ir vajadzīga.

5. pants

Noteikumi, kuru mērķis ir nepieļaut vai samazināt iedarbību

1. Ņemot vērā tehnikas attīstību un iespējamību veikt pasākumus, lai kontrolētu risku tā rašanās vietā, riskus, kas rodas no mehāniskas vibrācijas iedarbības, novērš to rašanās vietā vai samazina līdz minimumam.

Šādu risku samazināšana balstās uz vispārējiem preventīvas darbības principiem, kas norādīti Direktīvas 89/391/EEK 6. panta 2. punktā.

2. Tiklīdz ir pārsniegta 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā ekspozīcijas darbības vērtība, pamatojoties uz 4. pantā minēto riska novērtējumu, darba devējs izveido un īsteno tehnisku un/vai organizatorisku pasākumu programmu, kuras mērķis ir līdz minimumam samazināt mehāniskās vibrācijas iedarbību un ar to saistītos riskus, jo īpaši ņemot vērā:

a) citas darba metodes, kuru mehāniskās vibrācijas iedarbība ir mazāka;

b) to, ka izvēlas piemērotu darba aprīkojumu ar atbilstīgu ergonomisku konstrukciju, un, ņemot vērā veicamo darbu, aprīkojumu, kas rada vismazāko iespējamo vibrāciju;

c) vibrācijas radīto savainojumu risku samazinoša papildu aprīkojuma nodrošināšanu, tādu kā sēdekļi, kas efektīvi samazina visa ķermeņa vibrāciju, un rokturus, kuri samazina vibrāciju, kas pāriet uz plaukstas — rokas sistēmu;

d) atbilstīgas darba aprīkojuma, darba vietas un darba vietu sistēmu apkopes programmas;

▼B

e) darba vietu un darba iecirkņu iekārtojumu un izvietojumu;

f) atbilstīgu darba ņēmēju informēšanu un mācības, dodot norādījumus, kā pareizi un droši lietot darba aprīkojumu, lai līdz minimumam samazinātu viņu pakļaušanu mehāniskajai vibrācijai;

g) iedarbības ilguma un intensitātes ierobežošanu;

h) atbilstīgus darba grafikus ar pietiekamiem atpūtas laikiem;

i) apģērba nodrošināšanu, kas pasargā iedarbībai pakļautos darba ņēmējus no aukstuma un mitruma.

3. Katrā ziņā darba ņēmējus nedrīkst pakļaut tādai vibrācijai, kas pārsniedz ekspozīcijas robežvērtību.

Ja ekspozīcijas robežvērtība ir pārsniegta, kaut arī darba devējs ir veicis pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, darba devējs nekavējoties rīkojas, lai samazinātu vibrācijas iedarbību, kas būtu zemāka par ekspozīcijas robežvērtību. Viņš norāda iemeslus, kāpēc ekspozīcijas robežvērtība ir pārsniegta, un attiecīgi groza drošības un preventīvos pasākumus, lai novērstu tās atkārtotu pārsniegšanu.

4. Saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 15. pantu darba devējs pielāgo šajā pantā minētos pasākumus īpašam riskam pakļautu darba ņēmēju prasībām.

6. pants

Darba ņēmēju informēšana un mācības

Neierobežojot Direktīvas 89/391/EEK 10. un 12. pantu, darba devējs nodrošina to, ka darba ņēmēji, kas pakļauti mehāniskas vibrācijas radītiem riskiem darbā, un/vai viņu pārstāvji saņem informāciju, un tiem ir nodrošinātas mācības, kas saistītas ar šīs direktīvas 4. panta 1. punktā paredzētā riska novērtējuma rezultātiem, jo īpaši par šādiem jautājumiem:

a) pasākumi, kas veikti, lai īstenotu šo direktīvu, lai likvidētu vai samazinātu līdz minimumam mehāniskās vibrācijas riskus;

b) ekspozīcijas robežvērtības un ekspozīcijas darbības vērtības;

c) rezultāti, kas gūti, saskaņā ar šīs direktīvas 4. pantu novērtējot un mērot mehānisko vibrāciju, un iespējamie savainojumi, ko var radīt izmantotais darba aprīkojums;

d) kāpēc un kā atklāt savainojuma pazīmes un ziņot par tām;

e) apstākļi, kādos darba ņēmējiem ir tiesības uz medicīnisko uzraudzību;

f) droša darba prakse, lai līdz minimumam samazinātu mehāniskās vibrācijas iedarbību.

7. pants

Konsultēšanās ar darba ņēmējiem un to līdzdalība

Jautājumos, uz ko attiecas šī direktīva, konsultēšanās ar darba ņēmējiem un/vai viņu pārstāvjiem un to līdzdalība notiek saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 11. pantu.

▼B

III IEDAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI

8. pants

Medicīniskā uzraudzība

1. Neskarot Direktīvas 89/391/EEK 14. pantu, dalībvalstis pieņem noteikumus, lai nodrošinātu darba ņēmēju atbilstīgu medicīnisko uzraudzību, ņemot vērā šīs direktīvas 4. panta 1. punktā paredzētā riska novērtējuma rezultātu, ja tas liecina par risku darba ņēmēju veselībai. Šos noteikumus, tostarp prasības, kas noteiktas attiecībā uz veselības kartēm un to pieejamību, ievieš saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi.

Medicīniskā uzraudzība, kuras rezultātus ņem vērā, piemērojot preventīvus pasākumus noteiktā darbavietā, ir paredzēta, lai novērstu un ātri diagnosticētu jebkuru veselības traucējumu, kas saistīts ar mehāniskās vibrācijas iedarbību. Šāda uzraudzība ir atbilstīga, ja:

— vibrācijas iedarbība uz darba ņēmējiem ir tāda, ka var noteikt sakarību starp minēto iedarbību un nosakāmu slimību vai veselībai kaitīgu ietekmi,

— ir iespējams, ka slimība vai kaitīgā ietekme darba ņēmējam parādās īpašos darba apstākļos,

— ir pārbaudīti paņēmieni slimības vai veselībai kaitīgas ietekmes noteikšanai.

Katrā ziņā darba ņēmējiem, kas ir pakļauti mehāniskai vibrācijai, kas pārsniedz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās vērtības, ir tiesības uz atbilstīgu medicīnisko uzraudzību.

2. Dalībvalstis nosaka kārtību, kā nodrošina to, ka katram darba ņēmējam, kam veic medicīnisko uzraudzību saskaņā ar 1. punktu, ievieš individuālu veselības karti un to atjaunina. Veselības kartē iekļauj veiktās medicīniskās uzraudzības rezultātu kopsavilkumu. Tās glabā piemērotā veidā, lai vēlāk varētu konsultēties, ievērojot attiecīgu konfidencialitāti.

Atbilstīgu veselības karšu kopijas pēc pieprasījuma nogādā kompetentajai iestādei. Katram darba ņēmējam pēc viņa pieprasījuma ir pieejamas veselības kartes, kas attiecas tieši uz viņu.

3. Ja, veicot medicīnisko uzraudzību, darba ņēmējam konstatē nosakāmu slimību vai veselības pasliktināšanos, ko ārsts vai aroda veselības aprūpes speciālists uzskata par sekām mehāniskās vibrācijas iedarbībai darbā:

a) ārsts vai cita atbilstīgi kvalificēta persona informē darba ņēmēju par rezultātu, kas attiecas tieši uz viņu. Darba ņēmējs jo īpaši saņem informāciju un ieteikumu par visa veida medicīnisko uzraudzību, kas jāveic viņam pēc tam, kad viņš vairs nav pakļauts iedarbībai;

b) darba devēju informē par visiem medicīniskās uzraudzības atklājumiem, ievērojot attiecīgo medicīnisko konfidencialitāti;

c) darba devējs:

— pārskata riska novērtējumu, kas veikts, ievērojot 4. pantu,

— pārskata pasākumus, kas paredzēti, lai likvidētu vai samazinātu riskus saskaņā ar 5. pantu,

— ņem vērā aroda veselības aprūpes speciālista vai citas atbilstīgi kvalificētas personas vai kompetentās iestādes ieteikumu, īstenojot jebkurus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu vai samazinātu risku saskaņā ar 5. pantu, tostarp iespēju norīkot darba

▼B

ņēmēju citā darbā, kur nepastāv turpmāks risks būt pakļautam iedarbībai, un

— turpina medicīnisko uzraudzību un nodrošina veselības stāvokļa pārbaudi jebkuram citam darba ņēmējam, kas bijis līdzīgi pakļauts iedarbībai. Šādos gadījumos kompetentais ārsts vai aroda veselības aprūpes speciālists vai kompetentā iestāde var ierosināt, lai iedarbībai pakļautajām personām veic medicīnisko apskati.

9. pants

Pārejas posmi

Attiecībā uz to pienākumu īstenošanu, kas noteikti 5. panta 3. punktā, dalībvalstīm pēc nozares divu pušu konsultēšanās saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi ir tiesības izmantot maksimālo piecu gadu pārejas laiku no 2005. gada 6. jūlija, ja izmanto darba aprīkojumu, kas nodots darba ņēmējiem pirms 2007. gada 6. jūlija un kas ir tāds, ka nevar ievērot ekspozīcijas robežvērtības, ņemot vērā jaunākos tehnikas sasniegumus un/vai veiktos organizatoriskos pasākumus. Attiecībā uz aprīkojumu, ko izmanto lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē, dalībvalstīm ir tiesības pagarināt maksimālo pārejas laiku par četriem gadiem.

10. pants

Atkāpes

1. Saskaņā ar vispārīgiem darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzības principiem attiecībā uz jūras un gaisa transportu pienācīgi pamatotos apstākļos dalībvalstis var atkāpties no 5. panta 3. punkta, ciktāl tie attiecas uz visa ķermeņa vibrāciju, ja jaunākā tehnoloģija un īpašais darba vietu iekārtojums nenodrošina to, ka var ievērot ekspozīcijas robežvērtību, kaut arī veikti tehniskie un/vai organizatoriskie pasākumi.

2. Ja mehāniskās vibrācijas iedarbība uz darba ņēmēju parasti ir zem ekspozīcijas darbības vērtības, kas norādīta 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā, taču laiku pa laikam ievērojami mainās un reizēm var pārsniegt ekspozīcijas robežvērtību, dalībvalstis arī var pieļaut atkāpes no 5. panta 3. punkta. Tomēr vidējai ekspozīcijas vērtībai 40 stundās jābūt mazākai par ekspozīcijas robežvērtību, un ir vajadzīgs pierādījums par to, ka darbā šāda veida ekspozīcijas riski ir mazāki, nekā riski būt pakļautam iedarbībai, kas sasniedz ekspozīcijas robežvērtību.

3. Dalībvalstis pieļauj 1. un 2. punktā minētās atkāpes pēc divpusējas konsultēšanās nozarē saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi. Šādas atkāpes jāpapildina ar nosacījumiem, kas, ņemot vērā īpašus apstākļus, garantē, ka tā rezultātā radušos riskus samazina līdz minimumam un ka attiecīgajiem darba ņēmējiem veic pastiprinātu medicīnisko uzraudzību. Šādas atkāpes pārskata ir pēc četriem gadiem un atsauc, tiklīdz vairs nepastāv attaisnojoši apstākļi.

4. Ik pēc četriem gadiem dalībvalstis nosūta Komisijai to atkāpju sarakstu, kas minētas 1. un 2. punktā, norādot precīzus iemeslus un apstākļus, kuru dēļ tās pieņēmušas lēmumu pieļaut atkāpes.

▼M2

11. pants

Tehniski grozījumi

Tīri tehniska rakstura grozījumus šīs direktīvas pielikumā Komisija pieņem, ņemot vērā:

a) direktīvu pieņemšanu tehniskās saskaņošanas un standartizācijas jomā attiecībā uz darba aprīkojuma un/vai darba vietu projektēšanu, celtniecību, ražošanu vai montāžu;

▼M2

b) tehnikas attīstību, izmaiņas būtiskākajos saskaņotajos Eiropas standartos vai specifikācijās un jaunatklājumus attiecībā uz mehānisko vibrāciju.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var izmantot 12. panta 3. punktā paredzēto steidzamības procedūru.

12. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Direktīvas 89/391/EEK 17. panta 1. punktā minētā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

▼B

IV IEDAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M1

———————

▼B

14. pants

Transponēšana

1. Ne vēlāk kā 2005. gada 6. jūlijā dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju. Tajā kopā ar sīki izstrādātu pamatojumu iekļauj to pārejas noteikumu kārtību, kuru dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar 9. pantu.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem vai jau ir pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

PIELIKUMS

A. **PLAUKSTAS — ROKAS VIBRĀCIJA**

1. **Iedarbības novērtējums**

Plaukstas — rokas vibrācijas iedarbības līmeni novērtē, pamatojoties uz ekspozīcijas dienas vērtības aprēķinu, kas normēts astoņu stundu salīdzināmajam periodam A(8), izsakot to ar kvadrātsakni no to paātrinājuma vērtību kvadrātu summas (vidējā ģeometriskā vērtība) (kopējā vērtība), kuri izteikti ar frekvenci un kuri noteikti uz perpendikulārām asīm a_{hwx}, a_{hwy}, a_{hwz}, kā definēts ISO standarta 5349-1(2001) 4. un 5. nodaļā un A pielikumā.

Iedarbības līmeni var novērtēt, pamatojoties uz aprēķiniem, kuru pamatā ir informācija, ko ražotāji sniedz par izmantotā darba aprīkojuma radīto emisijas līmeni un kam pamatā ir īpašas darba prakses novērojumi vai mērījumi.

2. **Mērījumi**

Ja mērījumus veic saskaņā ar 4. panta 1. punktu, tad:

a) izmantotās metodes var ietvert paraugu ņemšanu, kam jāraksturo tieša attiecīgās mehāniskās vibrācijas iedarbība uz darba ņēmēju; izmantojamās metodes un aparāti jāpielāgo mērāmās mehāniskās vibrācijas konkrētajiem parametriem, apkārtējiem faktoriem un mēraparātu parametriem saskaņā ar ISO standartu 5349-2(2001);

b) ja ierīces jātur ar abām rokām, mērījumi jāizdara katrai rokai. Ekspozīciju nosaka, ņemot vērā lielāko vērtību no divām; sniedz informāciju arī par otru roku.

3. **Traucējumi**

Jo īpaši tad, ja mehāniskā vibrācija traucē pareizi apieties ar kontrolierīci vai nolasīt rādītājus, piemēro 4. panta 4. punkta d) apakšpunktu.

4. **Netiešie riski**

Jo īpaši tad, ja mehāniskā vibrācija apdraud struktūru stabilitāti vai savienojumu drošību, piemēro 4. panta 4. punkta d) apakšpunktu.

5. **Individuālās aizsargierīces**

Pasākumu programmā, kas minēta 5. panta 2. punktā, var iekļaut individuālos aizsardzības līdzekļus pret plaukstas — rokas vibrāciju.

B. **VISA ĶERMEŅA VIBRĀCIJA**

1. **Iedarbības novērtējums**

Vibrācijas iedarbības līmeni novērtē, pamatojoties uz to dienas ekspozīcijas aprēķinu A(8), kas izteikta ar tādu ekvivalentu nepārtrauktu paātrinājumu astoņās stundās, kuru aprēķina kā vislielāko (vidējo ģeometrisko) vērtību, vai to paātrinājumu vislielāko vibrācijas devas vērtību (VDV), kuri izteikti ar frekvenci un kuri noteikti uz perpendikulārām asīm ($1{,}4a_{wx}$, $1{,}4a_{wy}$, a_{wz} sēdošam vai stāvošam darba ņēmējam) saskaņā ar ISO standarta 2631-1 (1997) 5., 6. un 7. nodaļu, A pielikumu un B pielikumu.

Iedarbības līmeni var novērtēt, pamatojoties uz aprēķiniem, kuru pamatā ir informācija, ko ražotāji sniedz par izmantotā darba aprīkojuma radīto emisijas līmeni un kam pamatā ir īpašas darba prakses novērojumi vai mērījumi.

Attiecībā uz jūras kuģniecību dalībvalstis var apsvērt tikai tādas vibrācijas, kuru frekvence pārsniedz 1 Hz.

2. **Mērījumi**

Ja mērījumus veic saskaņā ar 4. panta 1. punktu, izmantotās metodes var ietvert paraugu ņemšanu, kam jāraksturo tieša attiecīgās mehāniskās vibrācijas iedarbība uz darba ņēmēju. Izmantojamās metodes un aparāti jāpielāgo mērāmās mehāniskās vibrācijas konkrētajiem parametriem, apkārtējiem faktoriem un mēraparātu parametriem.

3. **Traucējumi**

Jo īpaši tad, ja mehāniskā vibrācija traucē pareizi apieties ar kontrolierīci vai nolasīt rādītājus, piemēro 4. panta 4. punkta d) apakšpunktu.

▼B

4. **Netiešie riski**

Jo īpaši tad, ja mehāniskā vibrācija apdraud struktūru stabilitāti vai savienojumu drošību, piemēro 4. panta 4. punkta d) apakšpunktu.

5. **Iedarbības paildzināšana**

Jo īpaši tad, ja darbības veida dēļ darba ņēmējs izmanto atpūtas telpas, kuras uzrauga darba devējs, piemēro 4. panta 4. punkta g) apakšpunktu; visa ķermeņa vibrācijas iedarbība šajās telpās jāsamazina līdz līmenim, kas atbilst to mērķim un lietošanas apstākļiem, izņemot force majeure gadījumos.